UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Siluia virgine. Cap[itulum]. li.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

chum ⁊ pro ſuo pergere imperio oraturum
reſpondit. Quē imperator redarguit: eo ꝙ dō
mini more monachi ſtare deberet. Ille aūt ꝓ
ouibus xp̄i liberandis ſe egreſſum dixit. Cu
bicularius aūt ceſaris ſancto viro mortē com
minatus eſt: eo ꝙ principi nimis ſuperbe lo-
queretur. Et dum inde recedens imperatori
balneum pararet: ſubito mente alienatus fu
ribūdus in aquā feruentē ſe iniecit: ⁊ ibi ex-
tinctus: multis hereticis ad veritatē fidei ca
tholice redeundi exemplum dereliquit.

¶ De ſancta Sarra abbatiſſa. Cap. xlvi.

Sarra abbatiſſa

claruit in ſcythi tp̄e theodoſij
ſenioris: que. xiij. annis a ſpi-
ritu fornicationis impugnata
fortiſſime exorabat dominum
nō vt pugna recederet: ſꝫ vt ſibi fortitudo da
retur. Cui tandem ſuper lectulū iacenti ſpi-
ritus immundus apparuit: dicēs ſe ab ea vi-
ctum fuiſſe: illa vō non ſe: ſed chriſtum illum
viciſſe reſpondit. Hec ſupra alueuꝫ fluminis
lx. annis habitauit: ⁊ nūꝙ̄ inclinata eſt vt flu
men aſpiceret: ne forte ex tali viſione dele-
ctationem aſſumeret. Hec in vitis patrum.

¶ De ſctā Syncletice abbatiſſa. Cap. xlvij.

Syncletice abba-

tiſſa vnde fuerit vel vbi in de-
ſerto locū pro ſua habitatione
habuerit nuſꝙ̄ reperitur. Pu-
tatur tamen ꝙ in deſerto vbi
tunc monachi egypti vt plurimū habitare cō
ſueuerant. Quod autē vite probatiſſime fue
rit: ex multis dictis eius ⁊ auctoritatibus: q̄
in vitis patrum in exemplum leguntur: ſa-
tis colligi poteſt.

¶ De ſancta tabita virgine. Cap. xlviij.

Tabita

virgo orna fuit
ex ſororibꝰ de
gentibus i mo
naſterio illo
grandi thebaidis: quod heli-
as abbas perfecit: in quo ⁊
trecentas feminas congrega
uit: de quo ſupra actuꝫ eſt ter
tio idus ſeptembris. Hec autem in ipſo ceno
bio deuotiſſima fuit: ⁊ in tātū humilis: ꝙ ab
omnibus deſpiciebatur: ⁊ quaſi inſana repu
tabatur. coquineqꝫ opera ⁊ alia quoqꝫ vilia
officia ei imponebant: que illa fideliter ad-
miniſtrans: nec cuꝫ aliis ad menſaꝫ ſedebat.
Cui etiā ſorores multa cōuitia inferebant:
illaqꝫ omnia patientia munita tolerabat. An
gelus autem domini ſancto piterio abbati in
heremo dudum conuerſanti apparuit: eūqꝫ
admonuit: vt ad dictam ſororem viſitandā ac
cederet: eo ꝙ ipſa illū meritis excederet. Il-
le autem veniens: dum ſingulas vidiſſet: nec
eam quam querebat cerneret. Interrogat ſo
rores: an alia ſupereſſet: ille vō vnam inſa-
nam ⁊ amentē ſupereſſe dicunt. Qua addu-
cta ſanctus vir pedibus eius aduolutus ei ac
ceteris per angelum reuelata narrauit. Tūc
omnes moniales ad pedes tabite procidētes
de illatis iniuriis veniam poſtulabant. Pro
quibus tam ipſa virgo ꝙ̄ ſanctus abbas ora-
uerunt. Paucis poſtmodum elapſis diebus
virgo ex tali facto inanem gloriam fugiens:
cenobium latenter egreſſa ſolitudinem pe-
tijt: ⁊ quo fine diem clauſerit adhuc ignora-
tur. Hec heraclides in paradiſo.

¶ De ſancto phyllorhonio
preſbytero. Cap. xlix.

Phyllor-

rhonius preſby
ter de regione
galatie imperā
te iuliano ſeculo renūciauit.
A quo ſibi caluicie facta du-
riſſime verberibus attritus ac dimiſſus eſt:
qui mox ad heremū properans ⁊ cum forni-
catione ⁊ ingluuie maximam primo habuit
pugnam: quam tandem ſumma abſtinentia
⁊ penitentia ſuperauit. Nam per annos. xv-
iij. in quadam cella ſe clauſum ferro onera-
uit: ⁊ nec panem nec coctum dicto tempore
aliquando comedit. Super hec ⁊. xxxij. an-
nis nullo pomorum genere vſus fuit. Dein-
de poſtꝙ̄ ſpiritualia certamina vicerat: cum
ſpiritibus etiam viſibiliter ⁊ corporaliter ꝑ
annos. xl. luctam habuit. Preterea metu mor
tis per annos. vi. intra ſepulchra mortuorum
ſe incluſit: vt ſic demonem quem ex mortuo-
rum memoria metuerat ex eorū aſpectu con
tinuo ſuperaret. Ipſe de labore manuum ſua
rum. ccl. ſolidos elephantioſis preſtitit: ⁊ ro-
mam: hieroſolymam: ⁊ alexandriam: ac plu-
ra alia loca ſacra peregrinationis gratia pe-
deſter viſitauit. In morte proteſtatus eſt: ſe
nunꝙ̄ ex ſenſibus ſuis a deo fuiſſe ſuperatū.
Hec heraclides vbi ſupra.

¶ De ſancto Badano ſene. Cap. l.

Badanus ſenex

circa
iordanem ſemper ſine tecto ſub
diuo habitabat. Contra hunc
iudei quidā emuli venientes in-
uidia furibundi ⁊ armati: dū vnus illorū euꝫ
ferire vellet: dextera quam erexerat: ſubi-
to aruit: ⁊ ex eius digitis gladius excidit.
Hec vbi ſupra.

¶ De ſancta Siluia vir-
gine. Cap. li.

Silvia virgo rufini alexandrie ꝑfecti ſoror i heremo thebaidis ꝓuīcie ſuperiori degebat: que ꝑ ānos lx. nec ora: nec pedes: nec aliquā mēbrorum partem exceptis digitis aq̄ lauit. Et duꝫ decūbens languida a medicis ad balneū ſanitatis percipiēde gratia inſtantius ſuaderetur: nullaten⁹ acquieuit. Nec aliquādo in lecto: aut lectica iacuit: ſed ſuper nudā humū cubauit. Hec eloquētiſſima erat ꝛ amore ſacraruꝫ litterarum noctes in diem vertēdo legebat. Hec heraclides.

¶ De sctō Siſinnio monacho. Cap. lij.

Siſinni⁹ monachus diſcipul⁹ abbatiſ elpidij: de quo ſupra dictū eſt in eius feſto iiij. non̄ ſeptembris. Poſtꝗ̄ apud eū .vi. vel .vij. ānis fuiſſet: intra quodā ſepulchrū ſe incluſit: in quo per triēnium ſemper orauit: ꝛ nec die: nec nocte deambulauit: aut ſedit: aut iacuit. Qui etiam cōtra demones ſpecialē gratiaꝫ meruit. Adeoqꝫ ſine vllo vitio mentis ꝛ corporis vixit: vt nullā eſſe generis diſtantiaꝫ inter mares ꝛ feminas cōprobaret. Tandē egreſſus ad cappadociaꝫ patriam ſuam: ꝛ preſbyter effect⁹ fratres ꝛ ſorores in vnum cenobium collegit: vbi et in pace quieuit.

¶ De ſancto diocle confeſſore. Cap. liij.

Diocles oli philoſophus ſecularis ad celeſtis philoſophie ſtudiū animatus eſt. Qui ad heremū ſuperiorē thebaidis acceſſit: ꝛ in artiſſima ſpelūca annos multos exegit. Ad ſe autē venientes admonebat vt ſui exemplo eoꝝ deſiderio animū ſemꝑ cum deo eſſe ſtuderent: i ipſo qꝫ ſpeleo vite terminū dedit. H vbi ſuꝑ.

¶ De sctō Capithone ꝯfeſſore. Cap. liiij.

Capithon iuuenis p̄i⁹ latro fuerat. Poſtmodū aūt ad heremū trāſiēs quīquaginta annis i antro quodā habitauit. Nec ex tunc vſqꝫ ad tertiū vrbis alexādrie lapidē: nec vſqꝫ ad flumen nili aliquādo accedere voluit: dicens ꝙ ſi ſe cōuerſationi hominū adhuc ingereret: inimicus quē nōdū vicerat ei fortius repugnaret. hec ille.

¶ De ſancta Amata virgine. Cap. lv.

Amata v̄go ſenex annoꝝ .lxxx. abbatiſſa in monaſterio quodā thebaidis fuit habēs ſub ſui cura .lx. virgines, in abſtinētie puritate ei⁹ exēplo ꝛ doctrina viuētes. Inter quas erat v̄go quedā noīe tora annorū circiter .xxx. pulchra facie ꝛ decora: ſꝫ animi puritate ꝛ caſtitate formoſior: que nunꝗ̄ noua tunica vel melote aut nouis calciamentis vti voluit. Oibus aūt ſororib⁹ die dn̄ico cenobium egrediētibus ꝛ ad eccleſiā procedētib⁹ illa ſola cū abbatiſſa domi manebat. Nā amata ꝑ annos .xl. quibus monacha fuit nunꝗ̄ limen cenobij trāſiuit. Cui sctūs martyr colonatus apparuit: eamqꝫ prima dn̄ica futura in ſua eccleſia ad prandiū ſecū inuitauit. Tūc illa primū poſt annos .xl. ad eccleſiā martyris venit: panem ꝛ olera ſecū ferēs: vbi ſumpto cibo ꝛ facta oīone ad monaſteriū rediit: filiabuſqꝫ viſa expoſuit: ſeqꝫ cito migraturā predixit. Et poſt duos dies nulla egritudine corporis aut dolore capitis vexata: ſe vt erat ſepelienda cōponens: emiſit ſpiritum.

¶ De sctō punifico abbate. Cap. lvi.

Punificus abbas cū eſſet pſbyter et maximi cenobij in egypto pater cūctis honorabilis: fugiēs honorē ſeculi humilitatis grā iam ſenex de cenobio latēter fugit: ꝛ habitu ſeculari aſſumpto ſolus acceſſit ad monaſteriū tabēneſiotaruꝫ: qḋ in vltimis thebaide ptib⁹ artioris vite eſſe cognouerat. Ibiqꝫ diutiſſime ꝑ forib⁹ ꝑſeuerās ſe in monachū ſuſcipi poſtulabat. Quem illi recipere recuſabāt: eo ꝙ nō deuotiōis cā: ſed vel alēde ſenectutis vel famis reprimēde: ipm iā ꝑfectū ad monaſteriū accedere velle putabāt: tādem ſūma importunitate ab abbate ſuſcept⁹ iuniori cuidam commendatus eſt. Cui adeo obediens fuit: vt etiam indigna ꝛ aſpera officia: etiam ſibi non impoſita exerceret: nunꝗ̄ attendens ꝙ preſbyter aut pater maioris cenobij fuiſſet. Nocte etiam conſurgens quedam neceſſaria furtim adimplebat: vt auctorem operis nemo deprehēderet. Cumqꝫ per biennium incognitus ibi manſiſſet: requirentibus illum vbiqꝫ fratribus ſuis tandem a quodam dum terram ſarculo foderet: ꝛ ſtercora geſtaret vir cognitus eſt. Qui abbatem ꝛ fratres loci vocauit: ꝛ quis eſſet punificus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN